

К. Рачевъ.

Нашиятъ Бѣломорски край.

V. Марония — Гюмурджина.

Отъ Макри пѣтя води за *Марония*. Въ скалистото легловище се е сгушило това малко градче. То има 400 — 500 камени къщи, тѣсни и криви улици. Жителитѣ му, повече гърци, сега сѣ избѣгали. На тѣхното мѣсто тукъ сѣ настанени нещастни бѣжанци българи отъ околнитѣ мѣста и Македония. Околността е богата съ маслинови гори и засѣта съ хубавъ тютюнъ. Прѣминахъ набързо прѣзъ каменнитѣ улици на Марония на пѣтъ за Гюмурджина. Искачилъ се на

гр. Гюмурджина.

скалистия пѣтъ прѣдъ менъ се откри чудна гледка: сребристата поврѣхнина на Бѣло море далечъ се слива съ синевината на небето, дѣто се виждатъ грамаднитѣ фигури на островитѣ Самотраки и Тасосъ.